

STANOWISKO
XX Zgromadzenia Ogólnego
Związku Powiatów Polskich
Ossa, 1 czerwca 2016 r.

w sprawie dróg lokalnych

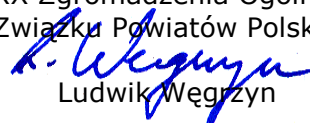
Sieć dróg lokalnych w Polsce jest dość słabo rozwinięta, w dodatku charakteryzuje się niską jakością nawierzchni, co negatywnie wyróżnia Polskę na tle innych państw Unii Europejskiej – stwierdziła Najwyższa Izba Kontroli w raporcie dotyczącym organizacji sieci dróg powiatowych i gminnych. Poprawa tej sytuacji wymaga dużego wysiłku inwestycyjnego; wysiłku niemożliwego do dokonania wyłącznie w oparciu o środki własne powiatów i gmin wiejskich.

W ostatnich latach polityka państwa w zakresie szeroko rozumianego transportu drogowego oparta była na realizacji kluczowych inwestycji w zakresie dróg krajowych. Należy jednak zaznaczyć, że drogi krajowe (dane GUS na rok 2014) stanowiły tylko 4,7% wszystkich dróg. Polska mapa drogowa oparta jest przede wszystkim o drogi gminne i powiatowe, które łącznie stanowią, aż 88,5% ogólnego kilometrażu dróg.

Jednostki samorządu doceniają wsparcie państwa dla inwestycji drogowych wyrażające się w szczególności Programem Rozwoju Gminnej i Powiatowej Infrastruktury Drogowej. Uważamy jednak, że drogi lokalne wymagają stałego mechanizmu wsparcia, który nie jest uwarunkowany finansowaniem pochodzącym z budżetu Unii Europejskiej, czy też zmianami w zakresie polityki państwa na szczeblu centralnym. Zapewnienie stałego i stabilnego źródła współfinansowania inwestycji na drogach powiatowych przyczyniłoby się do ożywienia regionów o słabym skomunikowaniu, zapewnienie mieszkańcom dostępu do dóbr i usług publicznych oraz podniesienia ich jakości życia.

Wskazać w tym miejscu należy, że w skali kraju sieć dróg powiatowych nie jest jednorodna. W zależności od polityki administracji rządowej w stosunku do sieci drogowej przed rokiem 1998, część powiatów otrzymała faktycznie drogi spełniające ustawowe kryteria dróg powiatowych, część zaś – drogi które mają znaczenie wyłącznie dojazdowe i powinny mieć charakter dróg gminnych, czy nawet wewnętrznych. Obecne przepisy ustawy o drogach publicznych praktycznie uniemożliwiają zmianę kategorii drogi powiatowej na gminną – nawet jeśli jest to w pełni uzasadnione jej charakterem. Zmiana taka wymaga bowiem zgody gminy, a zgody takiej gminy co do zasady nie wyrażają. W tej sytuacji uznajemy za konieczne stworzenie skutecznych mechanizmów zmiany kategorii drogi powiatowej na drogę gminną. Pozostawienie w gestii powiatów wyłącznie dróg spełniających ustawowe kryteria, pozwoli skoncentrować inwestycje na najistotniejszych z punktu widzenia sieci dróg lokalnych odcinkach – z korzyścią dla obsługi komunikacyjnej.

Przewodniczący
XX Zgromadzenia Ogólnego
Związku Powiatów Polskich

Ludwik Węgrzyn